

Гърция, покрай Атина, достигалъ уакъ до Коринтъ и Пелопонесъ.

Гърцитѣ бѣжали предъ Самуиловата войска и пращали въ Цариградъ молба следъ молба да дойде императора съ силни войски на помощъ.

Василий II тръгва за България. — Най-сетне царигражданитѣ си отдѣхнаха, като се научиха, че императорътъ и военоначалницитѣ събиратъ войски и се готвятъ да идатъ въ Македония и оттамъ въ Гърция, за да победятъ Самуила, дето го срещнатъ. Всички изпращаха войницитѣ съ благословия и пожелания да достигнатъ живо и здраво до Гърция, да хванатъ Самуила и да се завърнатъ победители въ Цариградъ.

Една нощъ войската се дигна отъ Цариградъ и замина. На мѣсто да вземе пѣтя за Македония, тя замина бързо за Одринъ и Пловдивъ. Василий държеше въ тайна, на кжде отива и какво ще прави. Въ Пловдивъ Василий остави единъ полководецъ съ войска, като му поръча да пази пѣтя и да гледа да не би да дойдатъ български войски откъмъ Родопитѣ и Македония. Като нареди това, императорътъ веднага да замине за Татаръ-Пазарджикъ и Вѣтрень, който бѣ почивна станция на пѣтя. Сутринята рано, призори, той потегли право за **Траяновата врата**, що пазѣше прохода въ Ихтиманскитѣ планини отъ Тракия за София. (Вижъ на голѣмата стенна училищна карта България —: пѣтя отъ Пловдивъ—Татаръ-Пазарджикъ—Вѣтрень — **Траяновата врата** (при върха Еледжикъ)—Ихтиманъ—Вакарелъ—София). Василий много се зарадва, като видѣ, че никой отъ българитѣ не пази Траяновата порта. Той свободно мина, превзе две-три слаби български кули и стигна въ Ихтиманъ. Почина тамъ единъ